

[Christmas Møller.]

at den højtærede Minister udnævner dem alle 5.

Til Formand skal han vælge en Mand, som er i Besiddelse af de Egenskaber, der skal til for at blive Dommer, og det vil jo ikke volde den højtærede Handelsminister stor Vanskelighed; han vil oven i Købet, saa vidt jeg ved, indenfor Rammerne af dette høje Ting kunne finde en Mand, som ikke var ham ubehagelig til et saadant Hverv. Hvad de 4 menige Medlemmer angaar, skal Ministeren løse den Opgave ved Udnævnelsen at tage Hensyn til saavel Erhvervsledernes som til Forbrugernes Interesser samt til, at den økonomiske og tekniske Sagkundskab bliver repræsenteret.

Men intet af Raadets Medlemmer maa være Indehaver eller Leder af en Virksomhed, der kan blive berørt af denne Lov, eller Direktør for, Bestyrelsesmedlem eller Repræsentantskabsmedlem af en Bank. Jeg tror, at man i Korthed kan karakterisere den sidste Bestemmelse paa den Maade, at det vil sige, at alle, der virkelig har Forstand paa Erhvervsforhold, paa Forhaand er udelukket.

Det ærede Medlem Hr. Nygaard, som jeg nævnte før, og som havde saa megen Forstand paa Bryg, sidder maaske ogsaa i Bankens Repræsentantskab. (*Nygaard*: Nej, han gør ikke). Det var rart for ham, men han har dog store Chancer for at komme der; i hvert Fald maa han af den ene Grund, at han er Medlem af „Stjernen“s Ledelse, ikke komme ind i et saadant Raad, idet denne Virksomhed berøres af denne Lov. Derimod er det givet, at en nationaløkonomisk Professor ved Universitetet, der sidste Aar affagde Vidnesbyrd om sit fremragende Kendskab til dansk Erhvervsliv ved at erklære, at hver eneste Malermester her i Landet tjener 10 Kr. om Dagen paa hver Malersvend, og som intet havde at sige til, at Malermestrenes Oldermann, Claus Olsen, erklærede, at han skulde dividere Tallet med 7 eller 8, vil være selvskreven til at sidde i det paagældende Raad.

Med Hensyn til 15 Mands-Udvalget, det af Rigsdagen valgte, skal jeg kun sige, at det betragter jeg som en Detaille. Om man, hvis der overhovedet kommer noget ud af dette, skulde have et nyt 15 Mands-Udvalg, skal jeg aldeles ikke komme ind paa. Vi har jo paa det erhvervs-mæssige Omraade allerede ikke saa faa Udvalg. Ifølge § 4 har Raadet Ret til, naar Ministeren giver Medhold deri, for at skaffe sig tilstrækkeligt Kendskab til Pris-

dannelser, at indhente alle yderligere Oplysninger. Raadet har Ret til at tilkalde særlig sagkyndige og kan i det hele taget skalte og valte med Erhvervslivets Forhold, som det vil.

Finder dette Raad, at der foreligger en Aftale, som bevirker en urimelig og skadelig Indskrænkning af Erhvervets Udøvelse, har Raadet uafhængigt af Regering og Rigsdag Ret til at bestemme, at Virksomheden skal opgive Aftalen eller ændre den efter Raadets Anvisning. Dette er i Virkeligheden paa et bestemt Omraade at give en af Lovgivningsmagten og Regeringen for den Tid, hvor den er valgt, uafhængig Myndighed, diktatorisk Magt over Erhvervslivet.

Thi det kan ikke nytte at sige deroverfor: Ja, men den Erhvervsvirksomhed, som bliver traadt for nær, har en anden Vej at gaa. Vi ved for det første alle, hvor sky mange Erhvervsvirksomheder ofte er med Hensyn til Offentlighedens Indblanding i deres Forhold, og at jo større de er, des mindre ønsker de at faa Offentlighedens og Pressens Omtale; og alene en Bestemmelse som denne vilde kunne medføre, at i og for sig fornuftige Aftaler blev opgivet, for at hele denne Agitation ikke skulde opstaa. Det skal vel ogsaa meddeles til Statstidende, at Aftalerne er ophørt, og hvad det kan give Anledning til af Gisninger, kan man let forestille sig.

Vil Virksomheden ikke bøje sig for Raadets Diktat, har Ministeren fri Ret til enten at offentliggøre Aftalen eller ved Domstolene at rejse Spørgsmaalet om Stadfæstelse af Paalæget og Idømmelse af Straf, og man giver oven i Købet dette usagkyndige Raad saa megen Myndighed, at hvis 4 af dets Medlemmer indstiller til Ministeren, at han skal rejse en saadan Sag, kan han ikke, selv om han synes, den er urimelig, lade være med at følge Indstillingen.

Jeg tror, denne Gennemgang af Lovforslaget viser, at der her aldeles ikke er Tale om nogle Bestemmelser angaaende Truster og Monopoler, at der endnu mindre er Tale om, at Offentligheden blot skal have Underretning om visse Aftaler, men at der, hvis Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er fremsat, foreligger et helt Regeringsapparat, som kan bruges overfor alle Udøvere af det frie Erhvervsliv.

Jeg vender mig derefter til det tredje Spørgsmaal, som var dette, om selve London-Resolutionens Indhold. Jeg tror, jeg kan have Lov til at sige, at i det Øjeblik jeg havde deltaget i Konferencen, vilde jeg